

KONCEPCE ROZVOJE A FUNGOVÁNÍ ČESKÉ TELEVIZE

Osobní charakteristika uchazeče na post generálního ředitele ČT: jsem muž, 43 let, vystudovaný architekt (Fakulta architektury – ČVUT Praha), pocházím ze severní Moravy (Lipník nad Bečvou, narozen v Přerově). Mezi mé schopnosti a dovednosti, které bych chtěl vyzvednout jsou: pracovitost, cílevědomost, zarputilost, nezávislost, neúplatnost, vysoká odolnost proti stresu, schopnost motivovat, schopnost učit se nové, schopnost řídit tým odborníků, umím delegovat úkoly a tyto úkoly jasně zadat / vysvětlit, profesně pocházím mimo mediální obor – což považuji za svoji velkou výhodu, nabízím vhled do problému, vidění věcí v souvislostech – nic není černo-bílé, logické myšlení, empatie, všeobecný přehled z různých oborů, jazykové znalosti, jsem apolitický – nejsem a nebyl jsem nikdy členem žádné politické strany, dále uznávám křesťanskou morálku. Více, ovšem pouze heslovitě, je uvedeno v mém životopise. Jsem člověk otevřený a vnímavý.

Uznávám křesťanské hodnoty, na kterých stavím svůj život. Dle mého názoru se dnešní společnost začíná měnit a transformovat směrem, který může skončit jako zánik té samé společnosti. Základem společnosti je v mém vnímání rodina, tedy otec (muž) a matka (žena), kteří mohou plodit děti – opět muže (chlapce) nebo ženy (dívky). Neuznávám ale toleruji stejnopohlavní páry. Ty by neměly mít možnost adoptovat či vychovávat děti. Člověk má jen a pouze dvě pohlaví: mužské nebo ženské. Neexistuje pro mne nic třetího. Pokud společnost v těchto prazákladech, které platí od nepaměti, dělá nějaké revize, je to jasným znakem úpadku této společnosti. Neuznávám ale toleruji LGBTQ+ komunitu. Pamatuji ještě časy, kdy se tato komunita nazývala LGB – asi to bylo nedostatečné. Uznávám desatero jako základ pravdivého života jedince. Nejsem ortodoxní, praktikující křesťan ovšem pokud bych měl odpovědět na otázku: věřící či ateista? Odpovím: věřící. Tyto mé hodnoty mají vliv na moji koncepci nového fungování ČT – popíšu dále. Politicky jsem se angažoval pouze na komunální úrovni, a to tím způsobem že bývám napsán na kandidátce strany KDU-ČSL jako nestraník – při komunálních volbách do zastupitelstva města, zpravidla na patnáctém místě a výše. Tedy jsem byl prakticky vždy veden jen jako „tichá podpora“. Mé jazykové schopnosti považuji za minimálně dostatečné – ověřené praxí. Z angličtiny jsem maturoval v roce 1998, strávil jsem nějaký čas pracovně v USA a také v Anglii, mimo to jsem na vysoké škole absolvoval kurz odborné angličtiny – ovšem angličtiny stavařské – architektonické. Angličtina je můj hlavní cizí jazyk, ovšem mluvím i německy a částečně francouzsky. Němčinu jsem se učil 4 roky na gymnáziu a v Německu jsem pracovně dohromady strávil více jak dva roky (Hamburk, Mnichov, Norimberk, Breuberg - Odenwald). V SRN jsem pracoval jak rukama (letní brigády) tak i „hlavou“ (Architekt – praktikant, architekt). Francouzštinu jsem se učil tři roky na vysoké škole a patřil jsem k nejlepším ze skupiny. Tedy ve Francii jsem zatím nikdy nebyl, ale mám určité základy jazyka v sobě – klidně mohu kdykoliv „oprášit“. Fakulta architektury mi poskytla skrz svoji výuku ohromný všeobecný přehled jak přes technické, tak i humanitní a umělecké aspekty, obory. Ty jsem si dále rozšířil samostudiem, které trvá dodnes. Co se týče managementu a vedení týmu lidí, tak jsem se naučil, či jsem odkoukal, tyto podněty: hierarchie je pěkná věc, ovšem při určitých úkolech je lepší zavést „jednu hladinu“ tzn. že všichni členové týmu jsou si rovni a každý člen mluví a řeší, i třeba s nadřízeným, problémy či úkoly jako rovný s rovným. Zrychluje to práci a obzvláště při hořících termínech vidím toto nastavení týmu jako nejlepší. Nyní pracuji jako architekt – OSVČ, který ovšem řídí síť smluvních partnerů, expertů v daném oboru. Jsem schopen týmové práce a tým řídit, hlídat termíny, vidět výsledky a cíle z „nadhledu“. Jsem kovaný v počítačové bezpečnosti, co se týká aplikací, emailu a webu. Používám své PC

takovým způsobem, kdy jsem nebyl nikdy nikým napadnut. Zálohuji data na třech externích místech a jednom cloudu. Nejsem vystudovaným expertem přes počítačovou bezpečnost a IT ale rozhodně se počítám za informovaného a znalého uživatele.

Televize a nová mediální společnost. Souhlasím s názorem Bohuslava Blažka, který v knize „Venkov, města, média“ označuje média za nový společenský subjekt. Třetí a nejvyšší forma lidského společenství – média (dnes jak TV tak i rádia a web) jsou neuchopitelně rozeseta ve virtuálním prostoru. Toto by si ředitel ČT měl uvědomit a vidět vše v souvislostech. Dnešní televize je úplně jiný organismus než na začátku 30s let, kdy v Anglii BBC vysílala třikrát týdně devadesát minut pro 300(!) majitelů televizorů. Od roku 1953 jsme v bývalém Československu, tedy nyní v České republice, ušli pořádný kus cesty. Současné, chytré, internetové televize jsou nedílnou součástí našeho každodenního života. Ředitel by měl znát tuto cestu, ale hlavně by měl být vizionářem s přesahem. Za takového se považuji.

ČT 1 – hlavní stanice České televize je nastavena správně. Ustálený sled pořadů jak tematicky, tak časově, bych zachoval. ČT 1 zcela splňuje svoji funkci jako hlavní, pilotní kanál pro český národ. Oceňuji vyváženost pořadů, oceňuji kvalitu pořadů i jejich časové umístění ve vysílacím čase. Jednička je kvalitním základem od kterého se odráží všechny ostatní kanály ČT – ty již se mohou specializovat, jít více do hloubky, poučit a zaujmout, pobavit. Líbí se výběr filmů pro hlavní vysílací čas (od 20:00) ale i ten film následující stojí téměř vždy zato. Trochu mi chybí pestřejší nabídka mimo-evropských filmů na ČT1. Jednička si dlouhodobě drží svoji vysokou úroveň – já sám bych nic zásadního na této stanici neměnil, možná jen nějaké dílčí, kosmetické úpravy.

ČT 2 – „dvojka“. Dvojka by měla nabízet pořady pro přemýšlivé publikum. Jít více do hloubky – možná až na dřeň. Dle mé představy by dvojka měla uvádět filmy a pořady, které nemají sice takovou sledovanost, ovšem se nějakým způsobem zapsaly do historie či zachytily různé, důležité momenty naší doby. Sem bych umístil např. rozhovory se zajímavými osobnostmi nejen z české republiky ale i ze zahraničí (tyto rozhovory bych překládal formou titulků, nikoliv tradičním překladem či simultánním překladem – z důvodu procvičení jazykových schopností každého jednotlivého diváka). Dále bych sem umístil produkci dokumentární (domácí i zahraniční) – Ať už historických událostí, technických výdobytků dneška (nové mosty, přístavy, technika obecně), životopisné pořady důležitých lidí, problémy společnosti z různých částí světa – převzal bych dokumentární filmy např. z festivalu v Jihlavě, pustil bych do ČT2 filmy studentů filmových škol – tak aby si mohli začít tvořit své jméno. V česku není jen Forman a Chytilová. Cítím, že mladí, začínající filmaři mají opravdu těžké začátky své kariéry – těm by měla ČT 2 být nápomocná.

ČT 3 – zrušená stanice „trojka“. ČT 3 měla zůstat aktivním kanálem. Z prostého důvodu – naše populace rapidně stárne. Zachoval bych i formát vysílání této stanice: filmy pro pamětníky (tzn. Černobílé filmy z doby války, filmy z 50s, 60s, celá totalitní éra) – navzdory tomu, že spousta snímků je poplatná své době. Starší lidi baví a mají rádi období svého mládí, které si tak mohou připomenout alespoň skrz TV. Nově bych zřídil i vysílání aktuálních zpráv ovšem v designovaném „kabátu“ 80s – tedy podobné vysílací studio, podobné šaty moderátorů (z doby 80s), stejná forma – kdy moderátor četl zprávy z papíru, co držel přímo v rukou a nikoliv z čtecího zařízení. Reklamní upoutávka = pan Vajíčko, ten by se měl vrátit na televizní obrazovky. Nasadil bych na nostalgickou vlnu. Vysílal bych černobílé hudební

klipy, kterým dnešní starší rozumí, a které chápou a baví je. Speciální kanál pro dříve narozené je správná cesta.

ČT 24 – zpravodajský kanál by měl být konkurencí hlavním světovým zpravodajským kanálům – čeština není světovým jazykem, tedy ta konkurence není nijak silná (pouze CNN Prima News). Tento jediný protivník, by měl být poražen čistými prostředky konkurenčního boje. Tedy: zlepšit rychlost zpravodajství, rozsah zpravodajství, zvýšit aktuálnost zpravodajství, zvýšit tempo a kvalitu. Standardem by měla zůstat nezávislost, nezájatost, objektivita, vyváženost, srozumitelnost. Zavedl bych častější živé vstupy do vysílání (Live) ohledně témat, které hýbou společností. Rozhovory s experty, kterých mít víc nasmlouvaných, tak aby problematika tématu byla více detailněji rozebrána, z různých úhlů pohledu – vzhled na téma: politický, ekonomický, mezinárodní, bezpečnostní, finanční, společenský atd. Z každého oboru zvát do vysílání erudované osoby, aby zpravodajství získalo novější formu. Nebát se kontroverzních témat, zaujmout tématem, nevytvářet prázdné problémy – které posléze pitvat. Rozšířit celkový záběr zpravodajství: vytvořit informační bloky pro každou část světa (ČR, Evropa, Asie, Severní Amerika, Jižní Amerika, blízký východ, Afrika, Austrálie). Tyto jednotlivé bloky vysílat v určený čas, každý bude vědět, kdy se dívat na novinky z Austrálie (protože tam třeba má provdanou dceru) nebo např. z Japonska (blok - Asie). Rotaci denních zpráv rozšířit na cca. tři hodinové sekce (tedy, že danou zprávu uvidím na ČT24 opět za tři hodiny, nikoliv za 20 minut).

ČT SPORT – sportovní kanál. Nyní mám pocit, že v ČR dnes existují jen tři sporty: fotbal, hokej a tenis. Ano – toto je sportovní gró českého národa. Existuje ale daleko více zajímavých sportů, které unikají zatím pozornosti sportovního kanálu. Konkrétní případ: sumo – bylo v evropských zemích nejdříve vysíláno v naprosto neatraktivních časech (02:00 – 03:00), jaké bylo překvapení pro danou televizní stanici, když první vysílání suma v Evropě, naprosto nečekaně zaujalo tisíce diváků, kteří si počkali na tyto noční, či brzké ranní hodiny, aby zhlédli tento zajímavý, prastarý sport z druhého konce světa. Věnujme pozornost fotbalu a hokeji, ovšem dejme prostor i ostatním sportům, které teď nebudu jmenovat konkrétně. Nebudme omezení ve výběru ale rozšířme náš sportovní záběr – získáme diváka.

ČT :D – dětský kanál by neměl nahrazovat funkci otce či matky v rodině dítěte. Nechci, aby rodiče dětem zapínali Děčko z důvodu, že na své dítě nemají čas nebo energii. Pohádky, animované filmy a seriály – to vše ano, ovšem televize a tablet není máma nebo otec. Proto bych televizní pořady pro úplně ty nejmenší omezil – vysílání dvě, tři hodiny denně maximálně. Vidím na současných dětech větší zájem o virtuální svět než o ten skutečný, reálný, ten v kterém žijeme. Děti přicházejí v tom nejdůležitějším období o nabývání schopností – komunikace s druhou osobou, schopnosti se vůbec smysluplně vyjádřit, schopnosti navázat vztah, kamarádství, sdílet své pocity reálně v reálném čase, uvědomit si sebe sama, najít vlastní sebedůvěru – raději se schovávají za své tablety a chytré telefony. Kyberšikana, která existuje na každé základní škole, vzniká právě tímto upnutím k elektrotechnice.

ČT ART – umělecký kanál by měl reflektovat vývoj současné umění od výtvarného umění, sochařství, hudby, architektury, tance, baletu, opery, literatury (prózy, poezie), divadla, filmu a v neposlední řadě nových médií. Tento kanál by měl nejen sledovat současné trendy ale i se ohlížet dozadu do historie. Musím zde zmínit okřídlené heslo o umění obecně, které považují za pravdivé a vystihující: „EARTH – (mínus) ART = (rovná se) EH!“ V ČT by měly mít

prostor ikony moderního umění všech forem – třeba formou vlastních pořadů (talk-show, natočené filmové životopisné medailonky, záběry z happeningů, natočené pozvánky na kulturní akce, které se budou konat (a to nejen pražské), dokumentární krátké pořady z akcí (vernisáží, výstav, koncertů, představení apod.). Prostor ve vysílání by měly ale dostat i začínající umělci, a to jak ti studovaní ale i ti amatérští a opět nejen ti pražští. Chtěl bych poskytnout mediální prostor osobnostem, kteří dělají do umění pro umění samé. Chtěl bych zajistit a rozšířit zájem populace obecně o umění a to právě tím, že se ČT vydá i do regionů mimo hlavní centra naší republiky, do pohraničí a vyloučených lokalit. Umělci právě z těchto končin jsou kováni a prověřeni „nezájmem“ a činí z prosté potřeby vyjádření sebe sama formou uměleckou. Naše země má nadané lidi, jen je nutno k nim přijít a zamezit „vycucávání“ mozků do hlavního města.

ČT EDU – vzdělávací kanál. Hodně dobrá věc. Využitím zájmu mladých lidí, či dětí o nové technologie, je možno zpestřit výuku na školách. Skoro mi připadá, že to, co není dnes virtuální, tak neexistuje. Posílil bych zpětnou vazbu od vyučujících z praxe. Zpracoval jejich náměty a připomínky. EDU by mohla fungovat i pro vyšší stupně vzdělávání. Samozřejmě – diplom nezískám tím, že koukám do tabletu, ale střední školy a učiliště by též měly být do programu zahrnuty.

ČT IVYSÍLÁNÍ – webové vysílání programů z ČT bych nevysílal pouze po uvedení v TV ale vybrané pořady bych právě naopak vysílal v předstihu s tím, že budou obsahovat více reklamních vstupů. Pro vybrané speciální programy zřídit předplatné, tak abych po uhrazení určité částky, mohl sledovat pro mne zajímavé pořady kdykoliv a odkudkoliv, tedy bez možnosti nahrání pořadu do svého PC. Na I-vysílání umístit doprovodné pořady ke každému zajímavému hlavnímu dílu (např. co se nevešlo do filmu, vystřižené scény, rozhovory s tvůrci, s herci, rozbor doby v které se dané dílo odehrává, webové odkazy apod.). Možnost „proclickat“ se do hloubky ohledně díla či tématu, které mne zaujalo.

ČT SOCIÁLNÍ SÍTĚ – to, co dnes „letí“. Všechny sociální sítě nepovažuji za nosné téma pro ČT. Ano – musíme jít s dobou, ale co když jde společnost špatným směrem? FB zná každý a každý jej má zřízený – stejně tak jako Instagram, Twitter a Youtube kanál. Největší přínos vidím v zapojení do aktuálního živého zpravodajství. Mít zaregistrované účty na všech těchto platformách - ano, ale když sleduji náplň ČT v těchto platformách – připadá mi ta náplň opravdu plytká. Základem by měla být televizní obrazovka – PC – tablet.

ČT SPONZORING – podpora, charita. To by měly být hlavní společenské přínosy ČT. Tedy pomáhat tam kde je potřeba. Pravidelně pořádat přenosy zajímavých pořadů, doprovázených sbírkami. Ať už se jedná o koncerty či jiné akce. ČT by měla být viděna a fungovat trochu podobně jako „mnišský řád“. Sponzorovat talenty ze všech odvětví – nejen sportovní, ale i kulturní, technické a ostatní obory lidských činností. Mladé talenty „nakopne“, když se uvidí v televizi, získají zdravou sebedůvěru a posílí to jejich snažení vyniknout, posílí to jejich vůli a přístup. Jako samozřejmost považuji podporu (finanční a marketingovou) české kinematografii. Sponzorovat vznik nových filmů a dokumentů a to nejen od „prověřených“ tvůrců ale i nových jmen.

ČT HOSPODAŘENÍ – vyrovnaný rozpočet, nikoliv honba za ziskem. ČT by neměla „vydělávat“, ČT by měla být službou české společnosti – na základech, které jsem popsal v předešlých řádcích. Pravidelný audit finančních toků považuji za samozřejmost. Rozumné

investování do rozvoje televizních subjektů – po pečlivém zvážení a vyhodnocení. Vše po schválení Radou ČT. ČT je služba a nikoliv výdělečný podnik.

ČT SMĚR A CÍLE – dle mého názoru, by měly být cíle ČT následující: větší zapojení v regionech, rozšíření záběru jak ve zpravodajství, tak ve výběru filmů pro hlavní vysílací čas (i v Africe, Asii a jižní Americe se točí zajímavé filmy), nelpít na vysoké sledovanosti (upřednostnit kvalitu před kvantitou), zcela vyrovnané hospodaření (nehonit se za finančním ziskem), nenásilnou formou vzdělávat národ (to ovšem neznamená nějaké sociální inženýrství), najít prostor pro menšiny a citlivá témata, podpora nové české kinematografie, charitativní pořady, a jak jsem psal na začátku o své vlastní charakteristice: být otevřený, vnímavý, seriózní, nezávislý, nezaujatý, s přesahem, pravdivý a poctivý.

Ing. arch. Ondřej Vrbík